

Királyi vérvonal a nyulak között

Még két esztendő, és a rex nyúlfajta 100 éves lesz. Hogy valóban egy fajtáról vagy fajtacsoportról van-e szó, igencsak megosztja a szakemberek táborát.

Egy azonban biztos: a feljegyzések szerint 1919-ben Franciaországban, egy Cailon nevű nyúlász normál rövidszőrű almában olyan bársonyos rövidszőrű fiókák jöttek napvilágra, melyekről előzőleg nem volt tudomása a nyúlászoknak. Ezeket a különös szörköntösben pompázó állatokat a franciák a nyulak királyának tartották és tartják ma is, innen ered a rex elnevezés. Az akkori időkben rendkívül nagy értékűek voltak ezek az állatok, melyeknél a fel- és aljszörzsálak ugyanolyan hosszúak, azaz 18–22 milliméteresek. Ennek köszönhető, hogy a legtöbb más fajtával ellentétben nyírás és a koronaszőrök eltávolítása nélkül is fókaprém-szerű bundát lehet előállítani belőlük.

Ma már a világon számos rex változat fordul elő, s bár az utóbbi években egyre gyakrabban hobbinyúlként is tartják őket, prémtermelő képességük mellett húsnyúlként is kiválóak, nálunk is egyre több gazda tartja ezeket a tapsifüleseket. De ezeknek a nyulaknak az ősei nemcsak Franciaországból származnak, mivel 1926-ban a németországi Lübeckben is feltűnt ez a ritka mutáció, s ezeket német rövidszőrűnek

A Rexekből nyírás és a koronaszőrök eltávolítása nélkül is lehet fókaprém-szerű bundát előállítani

nevezték el. Egy évvel később, 1927-ben, újból Franciaországban, Normandiában jöttek világra ilyen nyulak, melyeket normandiai rövidszőrű fajtaként tenyésztettek tovább. De mi magyarok is beírtuk nevünket a már rex nyúlként egységesült fajta történelmébe. 1934-ben ugyanis egy kiskörmű, különleges nyulak születtek, melyeket astrex fajtaként kezdték továbbtenyészteni.

Érdekesség, hogy 1936-ban egy angliai farmon jelent meg a rex mutáció, itt viszont kék színben. Magyarországra a II. világháború előtt jelentősebb számban importáltak francia rexeket, melyek

rú, különleges nyulak születtek, melyeket astrex fajtaként kezdték továbbtenyészteni.

Kaliforniai nyulak hazánkban

Kereken ötven évvel ezelőtt történt, hogy a magyar állam néhány kaliforniai nyulat importált. A kezdeti sikerek pedig arra ösztönözték a szakembereket, hogy a gödöllői Kisállattenyésztési Kutatóintézet nagyobb állományt vásároljon Angliából és Dániából.

A tapasztalatok továbbra is azt bizonyították, hogy a fajta igazán jól bírja a magyar nagyüzemi tartási és takarmányozási

feltételeket, s az állatok szaporasága is kiváló. Ezen tulajdonságok alapján még több jó kaliforniai vérvonalból származó nyúl érkezhetett hazánkba. Mindennek köszönhetően nem meglepő, hogy több éven keresztül mi büszkélkedhettünk az egyik legjobb kaliforniai állománnyal a világon: 2 és fél kilogramm élősúlyban 60 százalékos csontos húst produkáltak a hízó nyulak. De nemcsak a nagyüzemekben, hanem a kistermelők portáin is helyt álltak a kaliforniaiak. Mára inkább csak sportnyúlként lelhetők fel, Magyarországon leginkább azok tartják, akiknek kedves gyermek- és ifjúkori emlékeik fűződnek ezekhez a gyönyörű nyulakhoz. Így sokunk számára kellemes élményt jelentett a Hódmezővásárhelyen bemutatott szép kaliforniai nyúl.

Nyúlritkaság Hódmezővásárhelyen

Már szinte hagyomány, hogy az Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokon kiállítanak 1–1 ritka fajtát is. Az idén sem volt ez másképp, sokunk számára először adatott meg, hogy például marburgi mókusnyúlban gyönyörköd-hessünk. A háztáji nyúltenyésztés hazánkban – már úgy tűnik – lassú növekedésnek indult.

Vannak, akik ritka fajták tenyésztésére vállalkoznak, s ilyen fajta a marburgi mókusnyúl is. Ez, a németországi Marburg városában, illetve annak kör-

nyékén 1912–1916 között kitenyésztett fajta nálunk a II. világháborút megelőző korszakban viszonylag elterjedtebb volt. Ez azzal is magyarázható, hogy kitenyésztése során felhasználták a havanna és a bécsi kék nyulat. Ez utóbbi nálunk a történelmi gyökerek miatt is közkedveltnek számított.

A marburgi mókusnyúl szőrköntösének színe nem a mi mókusaink kultakarójáéra emlékeztet, ugyanis a szürke színű szibériai mókus utánzása céljából a szűcsipar igényeinek kielégítésére tenyésztették ki. Értékes prémje mellett kiváló súlygyarapodás is jellemzi a marburgi mókusnyulat, így háztáji körülmények között kettős hasznosítású fajtaként is jól megállja a helyét.

Mára jóval ritkábbá vált a magyarországi tenyésztése, ezért is volt kellemes meglepetés, hogy az idén Hódmezővásárhelyen a kiállításon közelebből is megsejmelhettük az állatbarátok.

nagyon nehezen viselték a mi éghajlatunkat, nemigen tudtak meghonosodni nálunk. A II. világháborút átvészelt maroknyi magyar állomány, melynek ősei között leginkább a kispesti példányok szerepeltek, rendkívül ellenállóak voltak. Jó nevelőképességükkel, kimagasló hús- és prémtermelő képességükkel hálálták meg a gondoskodást. A háborút követően a különböző rex szőrzettel rendelkező fajták lényegében eltűntek, csak a rex nyúl tudott fennmaradni. Az utóbbi években nálunk is fellelhetők a rexe egyre növekvő állománya. Így a legutóbbi Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napokon is gyönyörködhattunk kiváló példányaiban.

–TÓTH–

Együtt, és mégis külön

Az idei alföldi seregszemle abban is különbözött a korábbiaktól, hogy a gépkiallító kérésére a szervezők külön helyszínt alakítottak ki, így egyhektáros területen, egymás mellett mutathatták be termékeiket, újdonságaikat a látogatóknak. A megkérdezett kiállítók közül szinte mindegyikük jónak tartotta ezt a megoldást, azonban néhányan a szakmai látogatókat, illetve a termékeik iránt érdeklődőket hiányolták.

Több résztvevő közösen állított ki gépeket, berendezéseket, ilyen volt például a Quivogne Magyarország Kft. is, amelyik a Pap-Agro és a Hanki-Ker Kft. standján mutatta be munkagép kínálatának egy részét. Ahogyan *Gazsi Zsoltól* megtudtuk, a Quivogne termékeit már ismerhették a hazai termelők, ugyanis korábban több értékesítő céggel, a többi között a Vogel-Noottal is dolgoztak együtt. A cég vezetője röviden bemutatta a francia gyártót, amelyet 1946-ban Polaincourtban alapítottak. Kezdetben mezőgazdasági gépek javításával foglalkoztak, majd 10 év elteltével indult meg a saját Quivogne munkagépek gyártása. Sikereiken felbuzdulva 1970-ben Jussey településen már a második üzemet is megnyitották. Az első leányvállalatot 1990-ben alapították meg az angliai Ipswich-ben, majd 2010-ben alakult meg Bécsben a Quivogne CEE GmbH. Ez a leányvállalat a kelet-közép-európai régió kiszolgálásáért felelős. Másfél éve azonban már önálló képviselteként itthon is forgalmazza munkagépeiket.

Erősített vázzal, segédrugós művelőelemekkel és műtrágyaszóróval szerelt sorközművelő kultivátor

A hódmezővásárhelyi közös standon láthatták az érdeklődők a tarlóhántásra- és ápolásra ajánlott Diskator 610-es kompakt- (rövid)tárcsát. E munkagép legfontosabb ismérve, hogy a tárcsasorok egymástól nagy távolságra helyezkednek el, így nem fordulhat elő eltömődés. A szállítókerék a vázba integráltnak, a henger előtt helyezkedik el, megakadályozva a gép pattogását.

Az SSDR lazítók közül egy új típust is bemutatnak. A legfontosabb újdonság a duplasoros nagy átmérőjű ékgyűrűs henger, amely laza vagy enyhén nedves területeken jobban és üzembiztosabban dolgozik a tüskés hengernél. A Rollmot henger talán a legjobban ismert Quivogne munkagép hazánkban. A piacon található hengerek között az egyik legrobosztusabb szántáselmunkáló, amely Cambridge, Crosskill, sima vagy akár prizma gyűrűkkel is felszerelhető.

A sorközművelő kultivátorokat egy 6 soros gép képviselte, amely erős vázával és duplarugós kialakításával tűnt ki a konkurencia közül. A közös standon látható volt a 3450 literes tartállyal és 18 méteres szórókerettel szerelt Quivogne ML permetezőgép, melynek alapfelszereltségéhez tartozik a sebességarányos permetlé-kijuttatás, a változtatható keréknyomtáv, a vonórúd-csillapítás és a háromállású fúvókatartó.

F. T.